

Smidleertid vilde man vel kunne komme ud over denne Banffelighed; men, hvad der gjør Sagen end mere betænkelig for mig, det er, at de forffjellige Skibsfæfer ville kunne fortolke de nævnte Udtryk paa forffjellig Maade. Hvis Paragrafen derhos bliver affattet saaledes, som det er foreslaaet af det ærede Udvalg, saa vil Følgen deraf jo blive, at et Skib under visse Omstændigheder er nødt til at landsætte en Mand, der har forset sig, i en dansk Havn, for at han derfra kan blive transporteret til Kjøbenhavn for at udstaa sin Straf. Og det skulde nu synes, at dette heller ikke maatte kunne være saa overordentlig vanffeligt, naar Skibet virkelig er i de danske Farvande, især naar man har de Skibe for Die, som man har bygget i de senere Aar, nemlig Pantserbatterier uden Reising, som ere henviste til at drives frem alene ved Kul, og der saaledes ere nødsagebe til jevnlig at søge Havn for at blive forsynede hermed. Men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, for det Første at et saadant Skib kan have sin bestemte Seilordre, sit bestemte Hverv, og dernæst at Skibet heller ikke altid er nødsaget til at søge Havn for at blive forsynet med Kul. Og det synes mig da urigtigt at tvinge Skibet til at søge Havn alene for at aflevere en Mand, der har forset sig, tilmed da han jo ikke en Gang kan afleveres i en hvilken som helst Havn, men kun paa saadanne Steder, hvor der findes en Dyrighed, der kan modtage ham. I det Hele taget finder jeg det heller ikke heldigt, at en Mand, der har forset sig ombord paa et Skib, skal transporteres fra en eller anden Havn til Kjøbenhavn som Fange for først der at straffes. Jeg tror, at den Affattelse, som den ærede Ordfører berørte, at jeg havde tilladt mig at antyde for det ærede Udvalg, i Virkeligheden vilde have været noget heldigere. Man vilde derved have opnaaet det Samme, som Udvalget har tilfigtet, og man vilde ikke være kommen i Fare for, at Bestemmelsen skulde blive mindre rigtig fortolket. Jeg kan nemlig ikke indrømme, at den ærede Ordfører har Ret i, at Udtrykket „klimatiske Forhold“ er lige saa vagt et Udtryk som det Udtryk, der er benyttet her i Endringsforslaget under Nr. 11.

Formanden: Naar den ærede Minister i Begyndelsen af sit Foredrag yttrede sin Betslagelse over, at Udvalgets Betænkning over Forsforslaget først var bleven afgivet saa sent, at 2den Behandling af Sagen ikke havde kunnet foregaa tidligere end nu i Dag, saa maa jeg vel ganske vist dele den ærede Ministers Betslagelse heraf; men jeg skylder dog samttidig at gjøre opmærksom paa, at Grunden til det stedfundne Dphold vistnok væsentlig har været den, at det ærede Medlem af Udvalget, der haade er Udvalgets Formand og dets Ordfører, gjentagne Gange i længere Tid uheldigvis ved Sygdom har været hindret i at offere Sagen sine Kræfter.

Magius: Efter de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Minister, vil det høie Thing have erfaret, at det væsentlig er det første Endringsforslag, der hos ham møder Modstand. Jeg veed ikke, om det høie Thing endnu erindrer, at jeg paa Sagens tidligere Stadier, haade ifjor og i Aar, med megen Fasthed har søgt at holde paa Straffen: Medsættelse i de Meniges 2den Klasse. Jeg skal ikke komme tilbage til de Grunde, jeg tidligere har anført, men jeg tror, det er nødvendigt, at vi med Hensyn til dette Punkt se lidt tilbage paa denne Strafs tidligere Anvendelse. Det vil vistnok være Enhver bekendt, at i en Tid, der ligger noget længere tilbage, blev enhver Forseelse, der blev begaaet, haade i Hæren og i Flaaden, straffet med Prygl. Man fik siden Dinene op for, at denne Straf var nedværdigende, og ønskede derfor at faae denne Tilstand forandret, hvilket gav Anledning til, at der ved en Parollbefaling af 1846 udkom et nyt Straffereglement, i hvilket Pryglestraffen blev indskrænket i en meget væsentlig Grad, og for ydeligere at fremhæve det Nedværdigende i denne Straf forbandt man den med Tabet af Nationalkofarden og Medsættelse i de Meniges 2den Klasse. Dmtrent saaledes stillede Sagen sig for 25 Aar siden; men under den senere Udvikling tror jeg, at Dnffeligheden af at kunne faae Pryglestraffen helt affkaffet mere og mere er gaaet op for Alle, og jeg tør sige, at det ikke mindst er i Armeen, at dette Duffe har været næret.